GEESTELIJKE STELREGELS

TOEGESCHREVEN AAN

PERE LA COMBE,

"Wie zal hij kennis bijbrengen en wie zal hij de leer doen verstaan? Zij die van de melk gespeend en van de borsten afgetrokken zijn." Jesaja 28:9

GEESTELIJKE STELREGELS.

1. God van niets beroven; Hem niets weigeren; niets van Hem eisen; dit is grote volmaaktheid.[1]

2. In het begin van het geestelijke leven is het onze moeilijkste taak om met onze naaste om te gaan; in het verdere verloop met onszelf en aan het eind met God.

3. Hij die zichzelf alleen met afschuw beschouwt, begint de vreugde van God te zijn.

4. Hoe meer we leren wat nederigheid is, hoe minder we ervan in onszelf ontdekken.

5. Wanneer we de dorheid en verlatenheid lijdzaam ondergaan, getuigen we van onze liefde voor God; maar wanneer Hij ons bezoekt met de zoetheid van zijn aanwezigheid, getuigt Hij van zijn liefde voor ons.

6. Hij die de ontberingen van de gaven van God en de achting van de mensen met een gelijkmoedige ziel draagt, weet hoe hij zijn Hoogste

---

[1] Om onszelf niets toe te eigenen, noch van Gods genade, noch van Gods glorie, maar om alles naar Hem te verwijzen; om alles aan Hem over te geven met een opgewekt en verrukt hart op het moment dat Hij erom vraagt; en om zo absoluut tevreden te zijn met Zijn wil, dat we in staat zijn om onze verzoekschriften te beperken tot het eenvoudige gebed, *"Uw wil geschiede",* dat, in waarheid, al het gebed bevat - dit is, inderdaad, grote perfectie!-Editor.

Goed boven alle tijd en boven alle middelen kan genieten.

7. Laat niemand een sterker teken van een uitmuntende liefde tot God vragen dan dat we ongevoelig zijn voor onze eigen reputatie.

8. Wil je al je krachten inzetten om Goddelijke Eenheid te bereiken? Gebruik al je kracht voor de vernietiging van jezelf.

9. Wees zozeer de vijand van jezelf als je de vriend van God wilt zijn.

10. Hoe worden we in de wet geleid om onszelf lief te hebben? In God met dezelfde liefde die we voor God hebben; want omdat ons ware zelf in Hem is, moet onze liefde daar ook zijn.

11. Het is een zeldzame gave om een *onbeschrijflijk iets* te ontdekken, dat boven de genade en de natuur staat; dat niet God is, maar dat geen tussenweg kent tussen God en ons. Het is een zuivere en onvermengde uitstraling van een geschapen wezen dat onmiddellijk verbonden is met het Ongeschapen Oorspronkelijke, waaruit hij voortkomt. Het is een vereniging van essentie met essentie, waarin niets dat geen van beide is de rol van tussenpersoon kan spelen.

12. De straal van het schepsel is afgeleid van de Zon van het Goddelijke; het kan er echter niet van gescheiden worden; en als zijn afhankelijkheid van zijn goddelijke principe essentieel is, dan is zijn vereniging dat niet minder. O wonder! Het schepsel dat alleen kan zijn door de macht van God, kan niet bestaan zonder

Hem, en de wortel van zijn wezen, dat niets ertussen kan komen of de geringste scheiding kan veroorzaken. Dit is de gemeenschappelijke toestand van alle schepselen; maar het wordt alleen waargenomen door diegenen wier gezuiverde vermogens de grootsheid van hun centrum kunnen traceren, en wier innerlijk, bevrijd van de bezoedeling die het bedekte, begint terug te keren naar zijn oorsprong.

13. Geloof en kruis zijn onafscheidelijk: het kruis is het heiligdom van het geloof en geloof is het licht van het kruis.

14. Alleen door de dood van zichzelf kan de ziel de Goddelijke Waarheid binnengaan en gedeeltelijk begrijpen wat het licht is dat in de duisternis schijnt.

15. Hoe meer de duisternis van zelfkennis zich over ons verdiept, des te meer schijnt de goddelijke waarheid in het midden.

16. Niets minder dan een goddelijke handeling kan ons leegmaken van het schepsel en van onszelf, want alles wat natuurlijk is, heeft de neiging om ons voortdurend met het schepsel te vullen en ons met onszelf bezig te houden. Deze leegte zonder iets anders is dus een uitstekend teken, hoewel ze omgeven is door de diepste en, ik mag wel zeggen, de meest onbedwingbare verleidingen.

17. God laat ons in tijden van vrede beloven wat Hij van ons eist in tijden van oorlog; Hij stelt ons in staat om onze overgave in vreugde te doen, maar Hij eist de vervulling ervan te midden van veel bitterheid. Het is

goed voor u, o Liefde, om uw rechten uit te oefenen; hoe we ook lijden, we zullen niet terugkeren naar onszelf, of als we lijden omdat we dat wel hebben gedaan, is de remedie voor het kwaad om onszelf opnieuw toe te wijden met een vergrote overgave. Vreemde ziekte, waarvan de genezing alleen te vinden is in een slechtere! O Heer, laat mij doen wat U wilt, als ik maar Uw wil doe?[2]

18. Hoe verborgen is de theologie van de Liefde! O Liefde, Gij maakt overdadig wat Gij zoudt willen verheffen tot de hoogten van zuiverheid! Gij ontheiligt uw eigen heiligdom; er is niet één steen op een andere overgebleven die niet in het vuil is geworpen. En wat zal het einde zijn? Gij weet het van den beginne; het is zulk een groot Werkman waardig, dat Zijn werk verborgen blijft, en dat Hij, terwijl Hij schijnt te vernietigen, het op de meest doeltreffende wijze volbrengt.

19. Ach Heer, die de geheimen van het hart ziet, Gij weet of ik nog iets van mijzelf verwacht, of dat er iets is dat ik U zou willen weigeren!

20. Hoe zeldzaam is het om een ziel te zien in een absolute overgave van
zelfzuchtige belangen, zodat het zich kan wijden aan de belangen van God!

---

[2] Een voorwaarde die de werkelijk verlaten ziel niet nodig zal vinden, of zich er niet gemakkelijk onder zal voelen.

21. Het schepsel zou gewillig ophouden schepsel te zijn als het God kon worden; maar waar zullen we iemand vinden die gewillig is dat God alles terugneemt wat Hij geschonken heeft zonder er iets voor terug te krijgen? Ik zeg *alles,* en alles zonder voorbehoud, zelfs tot onze eigen gerechtigheid, die de mens dierbaarder is dan zijn bestaan, en tot onze rust, waardoor we onszelf en de gaven van God in onszelf genieten, en waarin we ons geluk plaatsen, zonder het te weten. Waar vinden we een overgave die zo veelomvattend is als de wil van God, niet alleen wanneer die gepaard gaat met verrukkingen, verlichting en gevoel, maar onder alle omstandigheden en in feite? O, het is een paradijsvrucht die nauwelijks op aarde te vinden is!

22. God wordt oneindig veel meer geëerd door de offers van de dood dan door die van het leven; door de laatste eren we Hem als een groot Vorst, maar door de eerste, als God, die alles verliest voor Zijn glorie. Dit is de reden waarom Jezus Christus veel meer offers van de dood bracht dan van het leven; en ik vermoed dat niemand alles zal winnen zonder alles verloren te hebben.

23. De rede moet niet proberen de laatste vernietigingen te begrijpen; ze zijn uitdrukkelijk verordend om onze rede te vernietigen.

24. God heeft middelen die efficiënter zijn, die bevorderlijker zijn voor Zijn eigen heerlijkheid en die meer opbouwend zijn voor zielen, maar ze zijn minder

zaligmakend. Deze grote en oogverblindende gaven zijn zeer bevredigend voor de natuur, zelfs als het lijkt te bezwijken onder hun gewicht, en zo haar geheime leven voeden; maar benauwdheden, voortdurende beroeringen, en onrendabel voor enig goed, kruisigen de meest vitale delen van de ziel, en dat zijn de delen die de komst van het koninkrijk van God verhinderen.

25. Op onze plechtige feesten streven sommigen ernaar om iets voor U te doen, o mijn God! en anderen, opdat Gij iets voor hen doet; maar geen van beide is ons toegestaan. Liefde verbiedt het ene en kan het andere niet toestaan.

26. Het is moeilijker om aan onze deugden te sterven dan aan onze ondeugden; maar het een is net zo noodzakelijk als het ander voor een volmaakte eenheid. Onze standvastigheden zijn sterker naarmate ze geestelijker zijn.

27. Wat de ene keer een hulp tot volmaaktheid is, is de andere keer een belemmering; wat je vroeger hielp op je weg naar God, zal nu verhinderen dat je Hem bereikt; hoe meer behoeften we hebben, hoe verder we van God af zijn, en hoe dichter we Hem naderen, hoe beter we af kunnen zien van alles wat niet van Hem is. Wanneer we daar zijn, gebruiken we alles onverschillig en hebben we niets anders meer nodig dan Hem.

28. Wie kan zeggen tot hoever de goddelijke overgave de arme ziel zal dragen die eraan wordt overgegeven? Of liever, aan wie kunnen we de extreme

opofferingsgezindheid beschrijven die God van zijn eenvoudige slachtoffer eist? Hij tilt hem geleidelijk op en dompelt hem dan in de afgrond; hij ontdekt elke dag nieuwe punten voor hem en houdt nooit op totdat hij alles heeft opgeofferd wat God wil, geen andere grenzen stellend aan zijn overgave dan God doet aan zijn verordeningen. Hij gaat zelfs verder en onderwerpt zich aan alles wat God zou kunnen doen, of wat Zijn soevereine wil verordent. Dan wordt elk zelfzuchtig belang opgegeven; alles wordt overgegeven aan de Auteur van Alles, en God heerst over zijn niets.

29. God geeft ons gaven, genaden en natuurlijke talenten, niet voor eigen gebruik, maar opdat we ze aan Hem kunnen geven. Hij schept er behagen in om ze te geven en om ze weg te nemen, of om zo over ons te beschikken dat we er niet van kunnen genieten; maar het belangrijkste gebruik ervan is dat we ze voortdurend aan Hem offeren; en hierdoor wordt Hij het meest verheerlijkt.

30. Naakt geloof houdt ons in onwetendheid, onzekerheid en vergetelheid over alles wat met onszelf te maken heeft; het zegt alles, zonder iets uit te sluiten, noch genade noch natuur, deugd noch ondeugd; het is de duisternis die ons volledig voor onszelf verbergt, maar zoveel meer onthult van de Goddelijkheid en de grootsheid van Zijn werken; een duisternis die ons een bewonderenswaardig onderscheidingsvermogen van geesten geeft, en die de achting en liefde voor onszelf uit de meest geheime nissen verwijdert. Pure liefde

heerst eronder, niettemin; want hoe kan een ziel haar eigen belang overwegen, als ze niet eens naar zichzelf kan kijken? Of, hoe kan het tevreden zijn om te kijken naar wat het niet kan zien? Het ziet ofwel niets, of niets anders dan God, die alles en in alles is, en hoe meer het verblind is voor zichzelf, hoe meer het van Hem ziet.

31. Er zijn maar weinig mensen die door hun verstand geleid worden, de meesten zijn inderdaad minder, die handelen vanuit een verlicht geloof, of vanuit het verstand verlicht door geloof; maar zullen we er één vinden die geen andere gids toelaat dan een blind geloof, dat, hoewel het hem rechtstreeks naar God leidt via de korte weg van overgave, hem toch in afgronden lijkt te storten waaruit hij geen hoop heeft om ooit te ontsnappen? Er zijn echter ook zulke zielen, die nobel genoeg vertrouwen hebben om geblinddoekt te zijn, en geleid te worden waarvan ze niet weten waarheen. Velen worden geroepen, maar weinigen zijn bereid om binnen te gaan, en zij die zich het meest volledig hebben overgegeven aan de heerschappij van hun zintuigen, hun hartstochten, hun verstand en de afzonderlijke verlichtingen van het geloof, zijn degenen die de grootste moeite hebben om zich in de afgrond van het blindste en meest naakte geloof te storten; terwijl de eenvoudige zielen met gemak binnengaan. Het is hetzelfde als met schipbreukelingen; degenen die weten hoe ze moeten zwemmen, of die misschien een plank van het schip hebben vastgegrepen, worstelen en

strijden een lange tijd voordat ze verdrinken; maar degenen die niet kunnen zwemmen, en die niets hebben om hen te ondersteunen, worden onmiddellijk ondergedompeld, en zinken zonder een worsteling onder het oppervlak, sterven en worden verlost van hun lijden.

32. De geestelijkheid van de meeste geestelijke personen is niets anders dan aanmatiging. Wanneer de Goddelijke Waarheid doordringt tot hun centrum, ontdekt het vele diefstallen van God in hun loop, en leert het hen dat de enige manier om zichzelf veilig te stellen is door een overgave zonder reserve aan God, en onderwerping aan zijn leiding; want telkens wanneer we trachten onze eigen volmaaktheid, of die van anderen, te bewerkstelligen door onze eigen inspanningen, is het resultaat gewoon onvolmaaktheid.

33. De ziel die voorbestemd is om geen andere steun te hebben dan God zelf, moet de vreemdste beproevingen doorstaan. Hoeveel kwellingen en hoeveel doden moet zij ondergaan voordat zij het leven van zichzelf verliest! Ze zal geen vagevuur tegenkomen in de andere wereld, maar ze zal hier een verschrikkelijke hel voelen; een hel niet alleen van pijn - dat zou een kleinigheid zijn - maar ook van verleidingen waartegen ze zich niet verzet; dit is het kruis der kruisen, van alle lijden het meest ondraaglijke, van alle sterfgevallen het meest wanhopige.

34. Alle troost die niet van God komt, is slechts troosteloosheid; wanneer de ziel geleerd heeft om

alleen in God troost te ontvangen, is ze voorbij het bereik van troosteloosheid.

35. Door de afwisseling van innerlijke vereniging en verlatenheid laat God ons soms voelen wat Hij is, en laat Hij ons soms zien wat wij zijn. Hij doet het laatste om onszelf te haten en aan onszelf te laten sterven, maar het eerste om ons van Hem te laten houden en ons in vereniging te verheffen.

36. Het is tevergeefs voor de mens om te proberen de mens te onderwijzen in die dingen die alleen de Heilige Geest kan onderwijzen.

37. Alles aannemen en ontvangen, niet in onszelf, maar in God, is de ware en voortreffelijke manier om aan onszelf te sterven en alleen voor God te leven. Zij die de praktijk hiervan begrijpen, beginnen zuiver te leven; maar daarbuiten is de natuur altijd vermengd met genade, en rusten we in onszelf in plaats van onszelf geen rust toe te staan, behalve in het Allerhoogste Goed, dat het middelpunt zou moeten zijn van elke beweging van het hart, zoals Hij het uiteindelijke doel is van alle maatregelen van liefde.

38. Waarom zouden we klagen dat ons de goddelijke deugden zijn ontnomen, als we ze niet als de onze hadden weggestopt? Waarom zouden we klagen over een verlies, als we geen eigendom hadden in het verlorene? Of waarom geeft beroving ons zoveel pijn, behalve vanwege de toe-eigening die we hebben gemaakt van dat wat is weggenomen?

39. Wanneer gij uzelf niet kunt vinden, noch enig goed, verheugt u dan dat alle dingen aan God gegeven zijn.

40. O monster dat terecht verafschuwd wordt door God en de mens! Na op zoveel manieren vernederd te zijn, kan ik niet nederig worden, en ik ben zo verwend met trots, dat wanneer ik het meest mijn best doe om nederig te zijn, dat dat mijn lof wordt.

41. Sommige heiligen zijn geheiligd door de gemakkelijke en vastberaden beoefening van alle deugden, maar er zijn anderen die hun heiliging te danken hebben aan het feit dat ze met volmaakte berusting de ontbering van elke deugd hebben doorstaan.

42. Als we niet zo ver gaan dat we door niets minder dan de macht van God worden tegengehouden, zijn we niet helemaal vrij van aanmatiging; en als onze overgave door iets minder dan de mogelijke wil van God wordt begrensd, zijn we nog niet losgemaakt van toe-eigening; en aanmatiging en toe-eigening zijn onzuiverheden.

43. Ik heb nooit iemand gevonden die zo goed bad als zij die nooit geleerd hadden hoe dat moest. Zij die geen meester hebben in de mens, hebben er één in de Heilige Geest.

44. Hij die een rein hart heeft, zal nooit ophouden met bidden; en hij die constant zal zijn in gebed, zal weten wat het is om een rein hart te hebben.

45. God is zo groot en zo onafhankelijk, dat Hij middelen kan vinden om Zichzelf te verheerlijken, zelfs door het zondigen.

46. Zolang onze overgave ons zegent of spaart, zullen we velen vinden die het aanraden; maar laat het ons in moeilijkheden brengen en de meest geestelijk gezinden zullen er tegen schreeuwen.

47. Het is gemakkelijk genoeg om de gang van hen die van deugd naar deugd gaan te begrijpen, maar wie kan de decreten begrijpen die sommigen van de ene afgrond naar de andere sturen, en van afgrond naar afgrond? Of wie zal hulp en troost brengen aan deze verborgen favorieten van God, die Hij geleidelijk van elk houvast berooft, en die gereduceerd zijn tot een onvermogen om zichzelf te kennen of te helpen, zo volkomen als hun onwetendheid van wat hen in stand houdt?

48. Wie kan de omvang bevatten van het opperste eerbetoon dat verschuldigd is aan de wil van God?

49. Zij die verlaten zijn, worden van de ene afgrond in de andere geworpen en van de ene afgrond in de andere, alsof ze verloren zijn.

50. De onschadelijkheid van de duif bestaat erin een ander niet te veroordelen; de wijsheid van de slang bestaat erin onszelf te wantrouwen.

51. Zelfzucht is de poort waardoor een ziel van de vrede afdwaalt; en volledige overgave aan de wil van God is de poort waardoor ze terugkeert.

52. Helaas, hoe moeilijk is het om alleen de wil van God te willen, en toch te geloven dat we niets anders doen dan wat in strijd is met die wil! Om niets zozeer te verlangen als Zijn wil te doen, en zelfs niet te weten wat die wil is! Om die met groot vertrouwen aan anderen te kunnen laten zien, maar hem voor onszelf niet te vinden! Wanneer we vol zijn van Zijn wil en er overal door doordrongen zijn, kennen we die niet meer. Dit is inderdaad een lang en pijnlijk martelaarschap, maar één dat zal resulteren in een onveranderlijke vrede in dit leven en een onbegrijpelijke gelukzaligheid in het volgende!

53. Wie geleerd heeft niets anders te zoeken dan de wil van God, zal altijd vinden wat hij zoekt.

54. Wat is moeilijker voor een ziel die God heeft gekend en liefgehad, om niet te weten of ze van God houdt, of dat God van haar houdt?

55. Welke van de twee zou de volmaakte ziel kiezen, als de keuze werd voorgelegd, om God lief te hebben, of om door Hem bemind te worden?

56. Zeg me, wat is dat wat noch van God gescheiden noch met God verenigd is, maar wat onafscheidelijk van Hem is?

57. Wat is de toestand van een ziel die kracht noch wil heeft? En wat kan zij doen en laten?

58. Wie kan de omvang van de overgave meten van een ziel die nergens meer zelfbehoud in vindt en die een absorberend besef heeft van de suprematie van de macht en de wil van God?

59. Wie kan de omvang van de innerlijke offers van Jezus Christus bevatten, behalve hij aan wie Hij ze zal openbaren?

60. Hoe kunnen zij verlost worden van het leven van zichzelf, die niet bereid zijn om al hun bezittingen op te geven? Hoe kunnen zij zich beroofd achten van alles, die de grootste schat onder de hemel bezitten? Verplicht me niet om het te noemen, maar oordeel, als je verlicht bent; er is een van hen die minder is dan de andere, die ervoor verloren gaat, maar waarvan degenen die alles moeten verliezen de grootste moeite hebben om er afstand van te doen.

HET EINDE.